

Zevende-dag Adventisten geloven...

De gemeente is één lichaam met vele leden, geroepen uit alle natie, geslacht, taal en volk. In Christus worden wij een nieuwe schepping; onderscheid in ras, cultuur, ontwikkeling en nationaliteit en verschillen tussen hoog en laag, rijk en arm, mannelijk en vrouwelijk, mogen geen verdeeldheid onder ons teweegbrengen. Wij zijn allen gelijk in Christus, Die ons door één Geest in gemeenschap met Hem en met elkaar verbonden heeft; wij moeten dienen en ons laten dienen zonder partijdigheid of terughoudendheid. Door de openbaring van Jezus Christus in de Schrift delen wij in hetzelfde geloof en dezelfde hoop en doen al het mogelijke, om dat in een gemeenschappelijk getuigenis aan allen uit te dragen. Deze eenheid heeft haar Bron in de eenheid van de Drie-Enige God, Die ons aangenomen heeft als Zijn kinderen.

Fundamenteel Geloofspunt nr. 13

Hoofdstuk 13 DE EENHEID IN HET LICHAAM VAN CHRISTUS

Jezus, Die Zijn werk hier op aarde had beëindigd (Johannes 17: 4), bleef Zich zorgen maken over de toestand van Zijn discipelen, zelfs de avond vóór Zijn dood.

Jaloersheid leidde tot een twistgesprek over wie de grootste was en wie de hoogste positie toegewezen zou krijgen in het Koninkrijk van Christus. De verklaring van Jezus, dat nederigheid de hoofdzaak is van Zijn Koninkrijk, en dat Zijn oprechte volgelingen dienaren zouden zijn, gewillig zichzelf te geven zonder de verwachting van zelfs dank in ruil daarvoor, leek tegen dovemansoren te zijn gericht (Lukas 17: 10). Zelfs het voorbeeld dat Hij gaf, door Zich te bukken en hun voeten te wassen, terwijl niemand van hen dit wilde doen vanwege de gevolgtrekkingen, leek tevergeefs te zijn geweest (zie hoofdstuk 15).

Jezus is Liefde. Het was Zijn medegevoel dat ervoor zorgde, dat het gewone volk Hem volgde. Zijn discipelen, die Zijn onzelfzuchtige liefde niet begrepen, waren vervuld met sterke vooroordelen ten aanzien van niet-Joden, vrouwen, 'zondaren' en de armen, hetgeen hen blind maakte voor de allesomvattende liefde van Christus zelfs tegenover deze verafschuwden. Toen de discipelen Hem vonden in gesprek met een Samaritaanse vrouw van slechte reputatie, hadden zij nog niet geleerd dat de velden, rijp voor de oogst, inclusief graan van alle variëteiten, klaar waren om te worden geoogst.

Maar Christus kon niet beïnvloed worden door traditie, publieke opinie of zelfs door familiegezag. Zijn onweerstaanbare liefde reikte naar beneden en herstelde de gebroken mensheid. Een dergelijke liefde, die hen zou onderscheiden van het zorgeloze publiek, zou het bewijs zijn dat zij ware discipelen zijn. Zoals Hij liefhad, moesten zij liefhebben. De wereld zou voor altijd in staat zijn om christenen te onderscheiden – niet vanwege hun getuigenis, maar vanwege de openbaring van Christus' liefde in hen (zie Johannes 13: 34-35).

Zelfs in de hof van Gethsémané was de belangrijkste gedachte van Christus, de eenheid van Zijn gemeente – zij die uit de wereld gekomen waren (Johannes 17: 6). Hij pleitte met Zijn Vader voor de eenheid in de gemeente, vergelijkbaar aan dat wat de Godheid ervoer. Ik bid *'dat zij allen (Zijn volgelingen) één zijn, gelijkewijs Gij, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt'* (Johannes 17: 21).

Een dergelijke eenheid is het krachtigste hulpmiddel bij het getuigen van de gemeente, want het geeft blijk van Christus' onzelfzuchtige liefde voor de mensheid. Hij zei: *'Ik in hen, en Gij in Mij; opdat zij volmaakt zijn in één, en opdat de wereld bekenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt'* (Johannes 17: 23).

Bijbelse eenheid en de gemeente

Welke eenheid had Christus in gedachten voor de zichtbare gemeente van vandaag? Hoe is een dergelijke liefde en eenheid mogelijk? Wat is het fundament? Wat zijn de bestanddelen? Vraagt het uniformiteit of is diversiteit toegestaan? Hoe functioneert eenheid?

Eenheid in de Geest. De Heilige Geest is de bewegende kracht achter de eenheid van de gemeente. Door Hem worden gelovigen naar de gemeente geleid. Door Hem zijn zij *'tot één lichaam gedoopt'* (1 Korinthe 12: 13). Deze gedoopte leden hebben een eenheid die Paulus beschrijft als *'enigheid des Geestes'* (Efeze 4: 3).

De apostel noemt de basiscomponenten van eenheid in de Geest, hij zegt: *'Eén lichaam is het, en één Geest, gelijkewijs gij ook geroepen zijt tot één hoop uwer roeping; Eén HEERE, één geloof, één doop, Eén God en Vader van allen, Die daar is boven allen, en door allen, en in u allen'* (Efeze 4: 4-6). De zevenvoudige herhaling van het woord één benadrukt de volmaakte eenheid die Paulus zich voorstelt.

Hij roept hen uit elke nationaliteit en geslacht en de Heilige Geest doopt hen in één lichaam – het lichaam van Christus, de gemeente. Wanneer zij groeien in Christus zorgen culturele verschillen niet langer voor verdeeldheid. De Heilige Geest breekt scheidsmuren tussen hoog en laag, rijk en arm, mannen en vrouwen, af. Zij realiseren zich dat vanuit Gods standpunt iedereen gelijk is, de een acht de ander hoger.

Deze eenheid functioneert ook op corporatief niveau. Dat betekent dat lokale gemeenten overal gelijk zijn, ook al zijn sommigen ontvangers van geld en zendelingen uit andere landen. Een dergelijk geestelijke eenheid kent geen hiërarchie. Staatsburgers en zendelingen zijn gelijk voor God.

De verenigde gemeente heeft één hoop – de *'zalige hoop'* van verlossing dat zal gerealiseerd worden bij de *'verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus'* (Titus 2: 13). Deze hoop is de bron van vrede en vreugde, en biedt een krachtig motief voor een verenigd getuigenis (Matthéüs 24: 14). Het leidt tot verandering, want *'een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is'* (1 Johannes 3: 3).

Het is door een gemeenschappelijk geloof – een persoonlijk geloof in het verzoenend Offer van Jezus Christus – dat allen een deel van het lichaam worden. Die ene doop, die de dood en opstanding van Christus symboliseert (Romeinen 6: 3-6) brengt dit geloof perfect tot uitdrukking en is getuige van een vereniging met het lichaam van Christus.

Tenslotte leert de Schrift dat er één Geest is en één God en Vader. Alle aspecten van de gemeentelijke eenheid vinden hun fundament in de eenheid van de Drie-Enige God. *'En er is verscheidenheid der gaven, doch het is dezelfde Geest; En er is verscheidenheid der bedieningen, en het is dezelfde HEERE; En er is verscheidenheid der werkingen, doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt'* (1 Korinthe 12: 4-6).

De mate van eenheid. De gelovigen ervaren een eenheid van geest en mening/zienswijze. Let op de volgende vermaning: *'Doch de God der lijdzaamheid en der vertroosting geve u, dat gij eensgezind zijt onder elkander naar Christus Jezus; Opdat gij eendrachtelijk, met één mond, moogt verheerlijken den God en Vader van onzen HEERE Jezus Christus.'* (Romeinen 15: 5-6). *'Maar ik bid u, broeders, door den Naam van onzen HEERE Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en [dat] onder u geen scheuringen zijn, maar [dat] gij samengevoegd zijt in een zelfde zin, en in een zelfde gevoelen.'* (1 Korinthe 1: 10). *'zijt eensgezind, leeft in vrede; en de God der liefde en des vredes zal met u zijn'* (2 Korinthe 13: 11).

Gods gemeente, moet dus een eenheid in gevoelens, gedachten en daden openbaren. Betekent dit dat leden identieke gevoelens, gedachten en daden moeten hebben? Houdt de Bijbelse eenheid uniformiteit in?

Eenheid in verscheidenheid. Bijbelse eenheid betekent niet uniformiteit. De Bijbelse beeldspraak van het menselijk lichaam laat zien, dat de gemeentelijke eenheid bestaat uit diversiteit.

Het lichaam heeft veel organen, die allen meewerken om het lichaam optimaal te laten functioneren. Elk vervult een essentiële, doch andere taak; niets is nutteloos.

Hetzelfde beginsel werkt in de gemeente. God verdeelt de gaven *'aan een iegelijk in het bijzonder, gelijkerwijs Hij wil'* (1 Korinthe 12: 11), Hij creëert een gezonde diversiteit die de gemeente ten goede komt. Niet alle leden denken hetzelfde, noch zijn ze geschikt hetzelfde werk te doen. Allen functioneren echter onder de leiding van dezelfde Geest, teneinde de gemeente op te bouwen naar de beste van hun door God gegeven vermogens.

Om haar opdracht te volbrengen heeft de gemeente de bijdragen van alle gaven nodig. Samen voorzien ze in een totale evangelische stuwkracht. Het succes van de gemeente hangt niet af van het feit dat elk lid hetzelfde is en hetzelfde doet als ieder ander lid; het hangt er eerder van af, of alle leden hun door God toegewezen taken uitvoeren.

In de natuur geeft de wijnstok met zijn takken een illustratie van een eenheid in verscheidenheid. Jezus gebruikte deze beeldspraak van de wijnstok, om de eenheid van de gelovige met Hemzelf te beschrijven (Johannes 15: 1-6). De takken, de gelovigen, zijn het verlengstuk van de Ware Wijnstok – Christus. Zoals elke tak en elk blad, verschilt elke individuele christen van de andere, toch bestaat er eenheid, omdat allen hun voeding ontvangen van dezelfde Bron, de Wijnstok. De takken van de wijnstok zijn individueel gescheiden en vermengen zich niet met elkaar: toch is elke tak in gemeenschap met de andere, omdat ze verbonden zijn met dezelfde ouder stam. Zij ontvangen voeding van dezelfde Bron: ze nemen dezelfde levengevende eigenschappen op.

Dus de christelijke eenheid is afhankelijk van het enten van de leden in Christus. Van Hem komt de kracht die het christelijke leven bezielt. Hij is de Bron van het talent en de kracht die noodzakelijk zijn om de taak van de gemeente te volbrengen. Door met Hem verbonden te zijn worden smaak, gewoonten en levensstijl gevormd van alle christenen. Door Hem zijn alle leden met elkaar verbonden en samengevoegd in een gemeenschappelijke opdracht. Wanneer de leden in Hem blijven, wordt zelfzucht verdreven en christelijke eenheid wordt gevormd, waardoor ze Zijn opdracht kunnen volbrengen. Hoewel er verschillende temperamenten in de gemeente zijn, werken ze allen onder hetzelfde Hoofd. Terwijl er veel gaven zijn, is er één Geest. Hoewel de gaven verschillend zijn, zijn de daden harmonieus. *'doch het is dezelfde God, Die alles in allen werkt'* (1 Korinthe 12: 6).

Eenheid in geloof. Diversiteit van gaven betekent echter niet, dat er een diversiteit aan overtuigingen is. In de laatste dagen zal Gods gemeente bestaan uit mensen die een platform van het eeuwig Evangelie delen – hun leven wordt gekarakteriseerd door het houden van de geboden van God en het geloof van Jezus (Openbaring 14: 12). Samen verkondigen zij aan de wereld Gods uitnodiging van Verlossing.

Hoe belangrijk is gemeentelijke eenheid?

Eenheid is essentieel voor de gemeente. Zonder dit zal de gemeente falen in het volbrengen van haar heilige opdracht.

Eenheid maakt de inspanning van de gemeente effectief. In een wereld die verscheurt wordt door onenigheid en conflicten, getuigen de liefde en eenheid tussen de gemeenteleden van verschillende persoonlijkheden, temperamenten en karakter/gewoonten, krachtiger dan wat dan ook. Deze eenheid levert onweerlegbaar bewijs van hun verbinding met de hemel en van de geldigheid van hun geloofsbrieven als discipelen van Christus (Johannes 13: 35). Het bewijst de kracht van Gods Woord.

Conflicten tussen belijdende christenen heeft afschuw opgewekt bij ongelovigen en is waarschijnlijk het grootste obstakel van hun afwijzen van het christelijke geloof. Oprechte eenheid onder gelovigen maakt deze houding onschadelijk. Het is een belangrijk bewijs voor de wereld, Christus zei, dat Hij hun Redder is (Johannes 17: 23).

Eenheid openbaart de realiteit van Gods Koninkrijk. Een ware gemeentelijke eenheid op aarde openbaart dat haar leden serieus zijn in haar verwachting om samen te leven in de hemel. Eenheid op aarde demonstreert de realiteit van de werkelijkheid van Gods eeuwig Koninkrijk. Aan hen die zo leven wordt de Schrift vervuld *'Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, dat broeders ook samenwonen'* (Psalm 133: 1).

Eenheid laat de kracht van de gemeente zien. Eenheid geeft kracht, onenigheid zwakheid. Een gemeente is werkelijk voorspoedig en sterk, wanneer haar leden verenigd zijn met Christus en

elkaar en in harmonie met elkaar samenwerken voor de redding van de wereld. Dan en alleen dan zijn ze in de ware zin 'Gods medearbeiders' (1 Korinthe 3: 9).

Christelijke eenheid daagt onze toenemende verdeelde wereld, verscheurd door liefdeloos egoïsme uit. De verenigde gemeente geeft het antwoord op een samenleving, die wordt verdeeld door cultuur, ras, geslacht en nationaliteit. Een verenigde gemeente biedt weerstand aan de aanvallen van satan. Inderdaad, de machten van de duisternis zijn machteloos tegen een gemeente, waarvan de leden elkaar liefhebben zoals Christus hen heeft liefgehad.

De positieve en mooie effecten van een verenigde gemeente kunnen worden vergeleken met de uitvoering van een orkest. Vooraf aan de verschijning van de dirigent, wanneer de muzikanten hun instrumenten stemmen en opwarmen, produceren zij een kakofonie (klankenbrij vert.). Echter wanneer de dirigent verschijnt stopt het chaotische lawaai en alle ogen vestigen zich op hem. Elk lid van het orkest zit klaar om te gaan spelen zoals hij het dirigeert. Wanneer ze de leiding van de dirigent volgen, produceert het orkest schitterende harmonieuze muziek.

'Eenheid in het lichaam van Christus betekent het mengen van de instrumenten van het leven in het grote orkest van de uitverkorenen, onder leiding van de Goddelijke Dirigent. Op Zijn 'downbeat' (eerste tel van de maat vert.), na de oorspronkelijke partituur (alle partijen van een muziekstuk vert.) van de schepping, hebben wij het voorrecht om voor de mensheid de symfonie van Gods liefde uit te voeren.'¹

Het bereiken van eenheid

Wanneer de gemeente eenheid wil ervaren, moeten zowel de Godheid en de gelovigen betrokken zijn bij het tot stand brengen ervan. Wat is de bron van eenheid en hoe kan het bereikt worden? Welke rol spelen de gelovigen?

De Bron van eenheid. De Schrift wijst erop dat eenheid zijn oorsprong vindt in (1) de bewarende macht van de Vader (Johannes 17: 11), (2) de heerlijkheid van de Vader, Die Christus aan Zijn volgelingen gegeven heeft (Johannes 17: 22), en (3) de inwoning van Christus in de gelovigen (Johannes 17: 23). De Heilige Geest, de 'Geest van Christus' te midden van het lichaam van Christus, is de samenhangende kracht en aanwezigheid, die elk deel verenigd houdt.

Hoe dichter gemeentelieden tot Christus komen des te dichter komen ze bij elkaar, zoals de naaf en spaken van een wiel. 'Het geheim van ware eenheid in de gemeente en in het gezin is geen diplomatie, geen bestuur, geen bovenmenselijke inspanning om problemen te overwinnen – hoewel er veel van dit te doen zal zijn – maar eenheid met Christus.'²

De Heilige Geest als Vereniger. Als de 'Geest van Christus' en de 'Geest der waarheid', brengt de Heilige Geest eenheid.

1. Het middelpunt van eenheid. Wanneer de Geest bij gelovigen binnenkomt, zorgt Hij ervoor dat ze de menselijke vooroordelen over cultuur, ras, geslacht, kleur, nationaliteit en status overstijgt. (zie Galaten 3: 26-28). Hij bereikt dit door Christus in het hart te brengen. Degenen die Hij bewoont zullen zich concentreren op Jezus, niet op zichzelf. Hun vereniging met Christus zorgt voor onderlinge eenheid – de vruchten van de inwonende Geest.

2. De rol van de geestelijke gaven in het bereiken van eenheid. Hoe bereikbaar is het doel van de gemeentelijke eenheid? Toen Christus Zijn bemiddelende werk aan de zijde van Zijn Vader in de hemel begon, zorgde Hij ervoor dat het doel van het verenigen van Zijn volk geen illusie was. Door de Heilige Geest gaf Hij bijzondere gaven, speciaal bedoeld om onder de gelovigen 'de eenheid van geloof' tot stand te brengen.

Bij het bespreken van deze gaven zegt Paulus: *'En Dezelfde heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leraars;'* Deze gaven werden aan de gemeente gegeven *'Tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus; Totdat wij allen zullen komen tot de*

enigheid des geloofs en der kennis van den Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de mate van de grootte der volheid van Christus;' (Efeze 4: 11-13).

Deze unieke gaven waren ontworpen om de *'enigheid des Geestes'* te ontwikkelen, *'tot de enigheid des geloofs'* (Efeze 4: 3,13) zodat gelovigen volwassen en standvastig zouden zijn en *'niet meer kinderen zouden zijn, die als de vloed bewogen en omgevoerd worden met allen wind der leer, door de bedriegerij der mensen, door arglistigheid, om listiglijk tot dwaling te brengen;*' (Efeze 4: 14; zie ook hoofdstuk 16).

Door deze gaven spreken de gelovigen de waarheid in liefde en groeien op in Christus, het Hoofd van de gemeente – een eenheid van liefde ontwikkelend. Paulus zegt: *'Uit Welken het gehele lichaam bekwamelijk samengevoegd en samen vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebrenging, naar de werking van een iegelijk deel in [zijn] maat, den wasdom des lichaams bekomt, tot zijns zelfs opbouwning in de liefde.'* / In Christus, zegt Paulus is *'het hele lichaam, samengevoegd en bijeengehouden door elk ondersteunend bindweefsel, groeit en bouwt zich op in liefde, omdat elk onderdeel zijn werk doet'* (Efeze 4: 16 SV/NIV).

3. De basis voor eenheid. Het is als de *'Geest der waarheid'* (Johannes 15: 26), dat de Heilige Geest werkt om de belofte van Christus te vervullen. Zijn taak is om de gelovigen te leiden *'in al de waarheid'* (Johannes 16: 13). Het is dus duidelijk dat de waarheid, waarin Christus centraal staat de basis is van eenheid.

De opdracht van de Geest is om gelovigen te leiden in de waarheid, zoals die in Jezus is. Een dergelijke studie heeft een verenigend effect. Doch studie alleen is niet genoeg om ware eenheid te verkrijgen. Alleen geloven, uitleven en de waarheid prediken, zoals deze in Jezus is, zorgt voor ware eenheid. Gemeenschap, geestelijke gaven en liefde zijn allemaal erg belangrijk, maar hun volheid komt door Degene, Die zei: *'Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven'* (Johannes 14: 6). Christus bad: *'Heilig ze in Uw waarheid, Uw woord is de waarheid'* (Johannes 17: 17). Om eenheid te ervaren, moeten gelovigen het licht ontvangen dat vanuit het Woord schijnt.

Omdat deze waarheid zoals ze door Jezus in het hart woont, zal ze het leven verfijnen, verheffen en reinigen, alle vooroordelen en geschillen uitbannen.

Het nieuwe gebod van Christus. Zoals de mens, werd de gemeente gemaakt naar het beeld van God. Zoals elk lid van de Godheid liefde heeft voor de ander, zo zullen de leden van de gemeente liefde voor elkaar hebben. Christus heeft bevolen dat gelovigen hun liefde voor God moeten tonen door anderen lief te hebben als zichzelf (Matthéüs 22: 39).

Jezus Zelf droeg het beginsel van liefde tot het uiterste op Golgotha. Vlak voor Zijn dood breidde Hij het gebod dat Hij eerder had neergelegd uit en gaf Zijn discipelen een nieuw gebod *'dat gij elkander liefhebt, gelijkerwijs Ik u liefgehad heb'* (Johannes 15: 12; zie ook 13: 34). Het was alsof Hij tegen hen zei: 'Ik vraag u niet om voor uw rechten op te komen, om ervoor te zorgen dat u uw recht krijgt, om te vervolgen (rechtelijk) wanneer dat niet gebeurt. Ik vraag u om uw rug naar de zweep te keren, om uw andere wang toe te keren, om vals beschuldigd te worden, bespot, uitgelachen, verguist, gebroken, aan het kruis genageld en begraven te worden, als dat het kost om anderen lief te hebben. Want dát is anderen liefhebben, zoals Ik u liefheb.'

1. De onmogelijke mogelijkheid. Hoe kunnen wij liefhebben zoals Jezus liefhad? Onmogelijk! Christus vraagt het onmogelijke, maar Hij kan het onmogelijke volbrengen. Hij belooft, *'En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken'* (Johannes 12: 32). Want eenheid in het lichaam van Christus is menswording, de eenheid van gelovigen met God door het Woord dat vlees is geworden. Het is ook relationeel, de eenheid van gelovigen door hun gemeenschappelijke wortels in de Wijnstok. En tenslotte is het geworteld in het kruis: de liefde van Golgotha wordt duidelijk in de gelovigen.

2. Eenheid aan het kruis. Gemeentelijke eenheid vindt plaats aan het kruis. Het is alleen, wanneer wij ons realiseren dat wij niet liefhebben en kunnen liefhebben zoals Jezus liefhad, dat wij

onze behoefte aan Zijn blijvende aanwezigheid erkennen – en Hem geloven als Hij zegt: *'want zonder Mij kunt gij niets doen'* (Johannes 15: 5). Aan het kruis realiseren wij dat Hij niet alleen voor ons stierf, maar voor ieder persoon op aarde. Dat betekent dat Hij alle nationaliteiten, rassen, kleuren en standen liefhad. Hij had een ieder in gelijke mate lief, wat hun verschillen ook waren. Daarom is eenheid geworteld in God. De beperkte visie van de mens heeft de neiging om mensen te scheiden. Het kruis echter breekt door de menselijke blindheid heen en plaatst Gods prijskaartje op de mens. Het laat zien dat niemand waardeloos is. Allen worden bemind. Wanneer Christus hen liefheeft, zo behoren ook wij allen lief te hebben.

Toen Christus voorspelde dat Zijn kruisiging allen tot Hem zou trekken, bedoelde Hij dat de magnetische aantrekkingskracht van Hem Zelf, de grootste van de lijdens, Zijn lichaam, de gemeente, tot eenheid zou brengen. De enorme kloof tussen de hemel en ons, de kloof die Christus heeft overbrugd, maakt de kleine stap die wij moeten zetten om een broeder te bereiken onbeduidend.

Golgotha betekent *'draagt elkaanders lasten'* (Galaten 6: 2). Christus droeg de volle last van de gehele mensheid, welke Zijn leven verpletterde, zodat Hij ons leven kon geven en ons de vrijheid gaf om elkaar te helpen.

Stappen naar eenheid. Eenheid komt niet automatisch. Gelovigen moeten stappen ondernemen.

1. Eenheid thuis. Het ideale oefenterrein voor gemeentelijke eenheid is thuis. (zie hoofdstuk 22). Wanneer wij thuis wijs management, vriendelijkheid, zachtaardigheid, geduld en liefde leren met het kruis als middelpunt, zullen wij in staat zijn deze beginselen in de gemeente uit te dragen.

2. Streef naar eenheid. Wij zullen nooit eenheid bereiken tenzij wij er gewetensvol naar streven. En wij kunnen nooit zelfgenoegzaam denken dat wij het hebben bereikt. Wij moeten dagelijks bidden voor eenheid en het zorgvuldig bevorderen. Wij moeten verschillen minimaliseren en voorkomen dat wij ruzie maken over niet belangrijke zaken. In plaats van ons te focussen op hetgeen ons verdeelt, zouden wij moet spreken over de vele kostbare waarheden waarover wij het eens zijn. Spreek over eenheid en bidt dat het gebed van Christus mag worden vervuld. Door dat te doen kunnen wij de eenheid en harmonie realiseren, welke God wil dat wij hebben.

3. Werk samen naar een gemeenschappelijk welzijn. De gemeente zal geen eenheid ervaren totdat zij, handelend als een eenheid, betrokken is bij het verkondigen van het Evangelie van Jezus Christus. Een dergelijke taak biedt een ideale training om harmonie te leren. Het leert gelovigen dat zij allen een deel zijn van Gods grote familie en dat het geluk van het geheel afhangt van het welzijn van iedere gelovige. In Zijn dienstwerk versmolt Christus het herstel van de ziel en het herstel van het lichaam. En toen Hij Zijn discipelen voor hun taak uitzond, legde Hij de nadruk op een soortgelijke invulling: verkondiging en genezen (Lukas 9: 2; 10: 9).

Dus de gemeente van Christus moet zowel het predikingswerk – de bediening van het Woord – als medisch zendingswerk voortzetten. Geen van deze onderdelen in Gods werk moet onafhankelijk uitgevoerd worden of alles overheersend zijn. Zoals in de dagen van Christus moet evenwicht, samenwerkend in harmonie, ons werk voor zielen karakteriseren.

Degenen die betrokken zijn bij de verschillende fasen van kerkelijk werk moeten nauw samenwerken als ze op een krachtige manier de Evangelie uitnodiging in de wereld willen brengen. Sommigen menen dat eenheid stabilisatie inhoudt voor efficiëntie. De beeldspraak van het lichaam geeft echter aan dat ieder orgaan, groot of klein, belangrijk is. Samenwerking – geen rivaliteit – is Gods plan voor Zijn wereldwijd werk. Zo wordt eenheid in het lichaam van Christus een demonstratie van de onzelfzuchtige liefde van Christus, die zo ontzagwekkend is geopenbaard aan het kruis.

4. Ontwikkel een globaal perspectief. Een gemeente vertoont geen echte eenheid, tenzij zij actief bezig is Gods werk op te bouwen in alle delen van de wereld. De gemeente moet er alles aan doen om nationaal, cultureel of regionaal isolationisme te vermijden. Om eenheid van oordeel,

doel, en daden te bereiken, moeten gelovigen van verschillende nationaliteit zich met elkaar vermengen en samen dienen.

De gemeente moet ervoor zorgen geen afzonderlijke nationale belangen te bevorderen, wat haar verenigde, wereldwijde beweging kan schaden. Het leiderschap van de gemeente moet zo werken, dat gelijkheid en eenheid behouden blijven en zorgt ervoor geen programma's of voorzieningen te ontwikkelen op een bepaald gebied, dat moet worden gecompenseerd ten koste van de bouw van het werk in andere delen van de wereld.

5. Vermijd een houding die verdeelt. Een houding van zelfzucht, trots, zelfvertrouwen, zelfvoorziening, superioriteit, vooroordeel, kritiek, aanklacht en ziffterij onder gelovigen draagt mee aan verdeeldheid in de gemeente. Vaak ligt een verlies van de eerste liefde in de christelijke ervaring achter deze houding. Een frisse kijk op Gods gave van Christus op Golgotha kan de liefde voor elkaar vernieuwen (1 Johannes 4: 9-11). De genade van God, bemiddeld door de Heilige Geest, kan deze bronnen van verdeeldheid in het natuurlijke hart onderdrukken.

Wanneer een Nieuw Testamentische gemeente het probleem van verdeeldheid ontwikkelt, raadt Paulus de gemeente; *'wandelt in den Geest'* (Galaten 5: 16). Door voortdurend gebed moeten wij de leiding zoeken van de Heilige Geest, Die ons naar eenheid wil leiden. Wandelend in de Geest brengt de vruchten van de Geest voort – *'liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid'* – hetgeen een effectief middel is tegen verdeeldheid (Galaten 5: 22,23).

Jakobus sprak zich uit tegen een andere wortel van verdeeldheid: gebaseerd op hoe wij personen behandelen naar hun rijkdom of status. In sterke bewoordingen stelt hij een dergelijke onderscheiding aan de kaak *'Maar indien gij den persoon aanneemt, zo doet gij zonde, en wordt van de wet bestraft als overtreders'* – *'Wanneer gij blijk geeft van partijdigheid, begaat u zonde en wordt u door de wet als overtreders veroordeeld'* (Jakobus 2:9 SV + KJV) Omdat God onpartijdig is (Handelingen 10: 34), moeten wij niet meer achting geven aan sommige gemeenteleden dan aan anderen, vanwege positie, rijkdom of talenten. Wij mogen ze respecteren, maar wij mogen ze niet meer kostbaar achten voor onze hemelse Vader, dan het nederigste kind van God. De woorden van Christus corrigeren onze standpunten; *'Voor zoveel gij dit één van dezen Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan'* (Matthéüs 25: 40). Hij is vertegenwoordigd in de minste persoon, maar ook in de meest gezegende leden. Allen zijn Zijn kinderen en daarom even belangrijk voor Hem.

Net zoals onze HEER, de Zoon des mensen, een Broeder werd voor elke zoon en dochter van Adam, zo zijn wij, Zijn volgelingen, geroepen om in eenheid van geest en missie op een verlossende manier uit te reiken naar onze broeders en zusters van *'alle natie, en geslacht, en taal en volk'* (Openbaring 14: 6).

Referenties

1. Benjamin F. Reaves, 'What Unity Means to Me', Adventist Review, 4 december 1986, blz. 20.
2. White, The Adventist Home (Nashville, TN: Southern Publishing Assn., 1952), blz. 179